

РЕШЕНИЕ

№ 1781

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **14017** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203, ал.1 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба от “Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], [улица], ет.3, представлявано от управителя В. Д., чрез адв. С. С. от САК, срещу Агенция „Митници“, с която се предявява иск за обезщетение в размер на 1 473 499.02 лв. за претърпени имуществени вреди, вследствие на постановления за налагане на обезпечителни мерки от 18.07.2014 г. и от 02.02.2015 г., във връзка с отменени с влезли в сила съдебни решения Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 32-72258 от 03.07.2014 г. и АУАН № 32-72254 от 03.07.2014 г.

С протоколно определение от 21.02.2022 г. е допуснато изменение на исковата молба, като размерът на исковата претенция следва да се счита предявен за сумата от 1 149 793,79 лв., ведно с мораторната лихва от датата на влизане в сила на решение, постановено по дело на СРС, а именно 23.06.2017г., потвърдено с последващо решение на АССГ до окончателното изплащане на главницата, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска в деловодството на АССГ до окончателното изплащане на главниците ведно с всички сторени по делото разноски, вкл. адв. възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът, чрез адвокат М., упълномощен след като е починал първоначално упълномощеният адв. С., заявява искане за уважаване на исковата

претенция с направеното изменение. Счита исквете за доказани от събраните по делото доказателства и изготвената ССЧЕ. Представени са писмени бележки от двамата процесуални представители на ищеца, в които се излагат подробни съображения за основателността на исквете. Претендират се разноски.

Ответникът, Агенция „Митници“, представляван от юрисконсулт А., моли исковата молба да бъде оставена без уважение. Сочи, че не е налице причинно-следствена връзка между евентуално признатите за неправомерни действия/бездействия на държавата и настъпилата за дружеството щета. В писмени бележки сочи, че не са били доказани твърдените от ищеца неправомерни действия и бездействия от страна на митническите служители при издаването на АУАН, НП и ПНОМ. На следващо място сочи, че постановленията за налагане на обезпечителни мерки не са били обжалвани по предвидения за това ред, поради което са влезли в законна сила. Прави изрично възражение по смисъла на чл. 5 от ЗОДОВ за съпричиняване. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на СГП дава заключение за недоказаност на исковата молба.

От фактическа страна се установява:

На 03.07.2014 г., Д. М. Д. на длъжност старши митнически инспектор в митница Столична, в присъствието на свидетели по чл. 40, ал.3 от ЗАНН – двама митнически инспектори, съставил на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], АУАН № 32-72254, след като приел, че на 01.07.2014 г. дружеството е отклонило временно складираните стоки по ЕАД № 14BG005803008264/20140411, без да изпълни условията визирани в чл.59 от ЗМ, с което е осъществило нарушение, съгласно чл.234а, ал.1 от ЗМ (л.122).

На същата дата, 03.07.2014 г., Д. М. Д. на длъжност старши митнически инспектор в митница Столична, в присъствието на свидетели по чл. 40, ал.3 от ЗАНН – двама митнически инспектори, съставил на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], АУАН № 32-72258, след като приел, че на 01.07.2014 г. дружеството е отклонило временно складираните стоки по ЕАД № 14BG005803007243/20140403, без да изпълни условията, визирани в чл.59 от ЗМ, с което е осъществило нарушение, съгласно чл.234а, ал.1 от ЗМ (л.113).

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ – 5800-2/32-80569 от 18.07.2014 г., началник на митница Столична, на основание чл.229, ал.7 и чл.206б, вр. с чл. 206а от ЗМ, както и чл.195 от ДОПК, налага заповед на осн. чл.206а, ал.1, т.1 ЗМ върху вземанията и всички банкови сметки, включително и влоговете, на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, във връзка с определените като дължими публични вземания за ДДС по ЕАД № 14BG005803008264/20140411 и по ЕАД № 14BG005803007243/20140403, в общ размер на 5842.16 лв., изчислени върху общия размер на евентуалните вземания от 58 422 лв. (л.129).

С Постановление за частична отмяна на обезпечителни мерки № РПНОМ-5800-5/32-106737 от 11.09.2014 г., началник на митница Столична, на осн. чл. 208, ал.1, във вр. с чл.195 ДОПК, отменя частично наложения на осн. чл. 206а, ал.1, т.1 от ЗМ заповед върху вземанията на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, наложен с НП № РПНОМ – 5800-2/32-80569 от 18.07.2014 г., поради частично погасяване на задълженията, като определя общ размер на евентуалните вземания на дружеството от 58 422 лв. (л.128).

На 16.12.2014 г., началник на митница С. издава НП № 752/2014 г. на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за извършено нарушение по смисъла на чл.234а, ал.1

от ЗМ, с предмет визираните в АУАН № 32-72254 стоки по ЕАД № 14BG005803008264/20140411. С НП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 16 941 лв., представляваща 100 % от митническата стойност на стоката, предмет на нарушението (л.118) и е присъдено дружеството да заплати равностойността на стоката в размер на 16 941 лв. Общата сума на задълженията по НП е 33 882 лв.

С НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г. от началник на митница С., на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 12 270 лв., представляваща 100 % от митническата стойност на стоката по ЕАД № 14BG005803007243/20140403, предмет на АУАН № 32-72258, за нарушение по чл.234а, ал.1 от ЗМ (л.107) и присъдено дружеството да заплати равностойността на стоката в размер на 12 270 лв. Общата сума на задълженията по НП е 24 540 лв.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ -5800-1/ № 32-19128 от 02.02.2015 г., началникът на митница Столична, след запознаване с административнонаказателни преписки с №752/2014 г. и № 753/2014 г. по описа на митница Столична, на основание чл.229, ал.7 и чл.206б, вр. с чл. 206а от ЗМ , както и чл.195 от ДОПК, налага заповор върху банкови сметки на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], до размера на сумата от 58 422 лв., в следните банки: ТБ „Инвестбанк“ АД, „ТЕ Д. ЗИРААТ БАНКАСЪ“ – клон С., „Първа инвестиционна банка“, ТБ „Токуда Банк“ АД, „Уникредит Булбанк“ АД, като на осн. чл.196, ал.1, т.7 от ДОПК се забранява разпореждането с имуществото, върху което е наложен заповорт.

Двете наказателни постановления, въз основа на които е издадено Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ -5800-1/ № 32-19128 от 02.02.2015 г. на началника на митница Столична, са обжалвани от „Мегапак Индъстрийс“.

С решение от 21.03.2016 г. по НАХД № 6182/2015 г. на СРС, 94-ти състав, НП № 752/16.12.2014 г. е потвърдено. Решението е влязло в сила на 04.05.2016 г. (л.116).

С решение от 08.12.2016 г. по НАХД № 6237/2015 г. на СРС, 18-ти състав, е отменено НП № 753/2014 г. от 16.12.2014 г., издадено от началника на митница Столична. С решение № 4246 от 23.06.2017 г. по КНАХД № 506/2017 г. по описа на АССГ, решението на СРС е оставено в сила.

На 21.08.2014 г. е сключен договор за банков кредит – овърдрафт № 098-309-001 между „Мегапак Индъстрийс“, в качеството на кредитополучател и длъжник, „Токуда Банк“ АД, в качеството на кредитор, и „София Уест Парк“ ООД, в качеството на трето лице – солидарен длъжник, с предмет на договора кредит – овърдрафт в размер на 200 000 лв. за оборотни средства за закупуване на суровини и материали за основната дейност на дружеството (производство на кашони и опаковки от велпапе и картон) (л.18). В чл. 5 от договора, страните се споразумяват за следните обезпечения: 1. ЕТ „Вива Арго Браво – Милен Тодоров“, учредява в полза на кредитора първа по ред договорна ипотека на свой собствен недвижим имот, подробно описан в договора; 2. „Мегапак Индъстрийс“, с договор за особен залог, учредява в полза на кредитора първи по ред особен залог върху динамична съвкупност от всички настоящи и бъдещи стоково-материални запаси, представляващи суровини, материали, стоки в оборот, продукция и незавършено производство; 3. „София Уест Парк“ ООД, с договор за особен залог, учредява в полза на кредитора първи по ред особен залог върху динамична съвкупност от всички настоящи и бъдещи стоково-материални запаси, представляващи суровини, материали, стоки в оборот, продукция и незавършено

производство и др.

С покана за доброволно изпълнение, изх.№2871/22.06.2015г., изпълнителният директор на „Токуда Банк“ АД приканва „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД в срок от 3 дни да заплати просрочените задължения по договор за банков кредит – овърдрафт № 098-309-001, възлизащи на 7313.29 лв. към 22.06.2015 г., като е посочено, че в случай на неизпълнение, банката ще обяви кредита за предсрочно, изцяло и незабавно изискуем и ще пристъпи към принудително събиране на вземането по съдебен ред (л.16).

Взискателят по потвърденото НП № 752/2014г. началник на митница Столична при АМ го е изпратил на НАП на 19.08.2016г. за образуване на изпълнително производство за принудително събиране на публични вземания, установени с посоченото постановление.

По делото е представен преведен екземпляр на фактура № 184/30.09.2014 г., видно от който е осъществено плащане на сума в размер на 350 000 евро, с описание: „неустойка по договор“, съдържаща данните на „07 ОН Дженерал Т. LLC“, с адрес в Дубай и „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД (л.38).

Видно от представения по делото нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 179, том 04, рег. № 6321, дело № 477 от 2014 г. (л.27), съставен с цел обезпечение по договора за кредит – овърдрафт в размер на 200 000 лв., като ипотекарен длъжник е вписан М. Й. Д., в качеството си на едноличен търговец с фирма ЕТ “Вива Арго Браво – Милен Димитров“ – собственик на ипотекирания имот.

Ищецът твърди драстично намаляване на първоначалния обем на търговската у дейност през 2015г. в сравнение с тази през 2014г., което смята, че е в резултат от незаконните действия и бездействия на ответника и пълното спиране на тази търговска дейност през 2016г.

Ищецът, макар и да сочи, че се касае за един иск, претендира вреди, които произтичат и/или са свързани с различни фактически и правни основания, но без да ги конкретизира извън изброените актове на ответника – посочва, че всички описани вреди произтичат от действия и бездействия на ответника и изброява описаните актове на ответника – АУАН, НП и ПНОМ. Самите вреди на обща стойност 1 478 228, 79 лв. посочва, че включват – главница, наказателни лихви, такси и разноси по договора за банков кредит от 21.08.2014г. с „Токуда Банк“ АД; погасено обезщетение към собственика на ипотекирания по договора имот, погасена неустойка към 7 ON General trading LLC през м.01/2019г., законови лихви, такси, адвокатски възнаграждения по посочени граждански дела, лихви за забавени изискуеми плащания в дружеството за публични задължения към НАП.

По делото е прието неоспорено от страните заключение по съдебно-счетоводна експертиза (л.220 и сл. по делото), което констатира следното: 1. „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД е осъществявало производствена и търговска дейност през 2014 г. Реализираните нетни приходи от продажби през 2014 г. са изчислени в общ размер на 4 890 145.25 лв. Реализираните нетни приходи за продажби през 2015 г. са в общ размер на 1 526 562.05 лв., а за финансовата 2016 г. , дружеството няма отчетени приходи от продажби. Нетните приходи от продажби на продукция, на стоки и на услуги в лева са посочени в таблица на л.5 от заключението (л.224 по делото); 2. От представените по делото доказателства и предоставената от счетоводството на дружеството информация, вещото лице установява, че с дата 30.09.2014 г. е начислен разход по дебита на счетоводна сметка 602-030-Разходи за външни услуги –

неустойки в размер на 684 540.50 лв., начислени като задължение към доставчика по кредит на счетоводна сметка 401-004 „доставчици“ в EUR, „7 ON GENERAL TRADING LLC“ въз основа на фактура № 184/30.09.2014 г., издадена от „7 ON GENERAL TRADING LLC“, с рег. № 557099, адрес: Дубай, О., описание „неустойка по договор“, единична цена 350 000 EUR, с левова равностойност 684 540.50 лв. Установено е, че начисленото задължение е закрито през м.01.2019 г. чрез прихващане на задължения и вземания по договор за цесия от 14.01.2019 г., сключен между „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД – цедент и „7 ON GENERAL TRADING LLC“ – цесионер; 3. По отношение на твърденията за изплатено обезщетение от страна на дружеството към ЕТ „Вива Арго Браво – Милен Димитров“, вещото лице, позовавайки се на хронологичната ведомост на задбалансовите счетоводни сметки на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, разкрива, че в кредит сметка 981 „чужди активи“, получени като обезщетение фигурира счетоводно записване на сума в размер на 400 000 лв.; 4. Начислените лихви за забавени изискуеми плащания за публични задължения на дружеството за периода от м.август 2014 г. до момента на изготвяне на експертизата, вещото лице посочва в следния ред: за 2014 г. са начислени лихви в общ размер на 1916.12 лв., от които 1737.65 лв. към НАП и 178.47 лв. към митница С.. През 2019 г. начислените лихви са в общ размер на 65 253.29 лв., като е посочено, че вскичките са дължими към НАП.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

За да възникне отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ следва в кумулативна даденост да са налице три елемента на следния правопораждащ фактически състав: 1. незаконосъобразност на акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. вреди - имуществени във формата на претърпени загуби и пропуснати ползи 3. пряка причинна връзка между първия и втория елемент. Отговорността е безвиновна (по аргумент от чл.4 ЗОДОВ).

1) По отношение на първия елемент от фактическия състав на отговорността – незаконосъобразна административна дейност на ответника:

Както се посочи, ищецът посочва, че всички описани вреди произтичат от действия и бездействия на ответника, като конкретни актове, действия или бездействия изброява описаните актове на ответника – АУАН, НП и ПНОМ.

Ищецът твърди най-общо, че вредите, които търпи дейността и състоянието на дружеството са резултат на образуванияте от началника на Митница Столична две административнонаказателни производства.

Доколкото АУАН не са краен акт на административнонаказателното производство, съдът разглежда НП, издадени въз основа на тях. Само за себе си, без да е отменен крайният акт на едно производство по ЗАНН, образуването на административнонаказателно производство не е незаконосъобразно, доколкото е в компетентността на съответния орган на ответника.

Двете наказателни постановления на началника на митница Столична са обжалвани от „Мегапак Индъстрийс“.

НП № 752/16.12.2014 г. е потвърдено с решение от 21.03.2016 г. по НАХД № 6182/2015 г. на СРС, 94-ти състав, е влязло в сила на 04.05.2016 г. По отношение на така наведеното като основание за вреди НП, липсва още първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – отменен незаконосъобразен акт на администрацията. Предвид изискването за кумулативност на трите елемента от фактическия състав на чл.1, ал.1 ЗОДОВ, то исковата претенция,

основана на този акт е неоснователна само на това основание.

НП № 753/2014 г. от 16.12.2014 г., издадено от началника на митница Столична е отменено с решение от 08.12.2016 г. по НАХД № 6237/2015 г. на СРС, 18-ти състав. С решение № 4246 от 23.06.2017 г. по КНАХД № 506/2017 г. по описа на АССГ, решението на СРС е оставено в сила.

Следователно, по отношение на иска в частта, касаеща отговорността на държавата вследствие на отмененото НП № 753/2014 г. от 16.12.2014 г. е налице първата предпоставка на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ на ответника – отменен незаконосъобразен акт.

По отношение на другите актове на ответника, основани на двете НП – конкретно постановления за налагане на обезпечителни мерки РПНОМ – 5800-2/32-80569 от 18.07.2014 г. и № РПНОМ -5800-1/ № 32-19128 от 02.02.2015 г. същите няма данни да са обжалвани и отменени по съответния ред като незаконосъобразни, поради което във връзка с тях не е налице първата предпоставка на отговорността. Следва да се има предвид, че именно по силата на тези актове на ответника се налага заповед на банковите сметки на дружеството, във връзка с който се сочат вредите. Що се отнася до първото ПНОМ от 18.07.2014г. то е издадено за обезпечаване на евентуални вземания, които ще се установят във връзка с митнически нарушения, преди издаване на НП и самото то не е обжалвано, освен че не почива на НП, което впоследствие да е отменено.

По отношение на твърдението, че ответникът е бездействие, като бил длъжен служебно да отмени обезпеченията, наложени с постановлението след отмяната на едното НП, най-малкото наложеното обезпечение е несъразмерно. Действително, след отмяната на НП № 753/2014 г. от 16.12.2014 г. с вляло в сила решение на 23.06.2017 г. част от основанията за наложеното обезпечение са отпаднали. Налагането на обезпечителни мерки от митническите органи е уредено в Раздел Ia от Закона за митниците, като съгласно чл. 206в от ЗМ за неуредените в този раздел въпроси се прилагат разпоредбите на глава двадесет и четвърта от ДОПК. Съгласно чл. 208, ал. 1 ДОПК, приложима предвид препращащата разпоредба на чл. 206в ЗМ, отмяната на обезпечението се извършва от публичният изпълнител/в случая органът, който е наложил обезпечителни мерки/ служебно или по искане на длъжника, като отказът за отмяна на обезпечението може да бъде обжалван по реда на чл. 197 в 7-дневен срок от съобщаването му-съгласно, ал. 2 на чл. 208 ДОПК. Няма данни за това от една страна да са предприети действия за изменение на постановлението (тъй като в случая едно от основанията на ПНОМ е останало в сила). Но за ищеца е била налице възможност да поиска изменение, тъй като за отмяна няма основание. В този смисъл при тази уредба това, че ответникът служебно не е изменил постановлението не е равнозначно на незаконосъобразно бездействие. Още повече, не е формиран отказ за отмяната, който да е оспорен от ответника и да е отменен. Тоест това, че служебно не е отменено ПНОМ след 23.06.2017г. не може да се приеме като незаконосъобразно бездействие на длъжника, причинило претендираните вреди, при положение, че за лицето е налице правна възможност да поиска отмяна, от която то не се е възползвало.

По отношение на твърденията за предприети действия във връзка с принудително събиране на вземания, установени с издадените НП, следва да

се има предвид, че само потвърденото и влязло в сила НП № 752/2014г. е предадено на НАП и принудителното изпълнение по него е от органи на НАП, съответно няма данни за незаконосъобразни действия по принудително изпълнение на ответника на НП.

2) По отношение на втория елемент – вреди:

В случая се претендират имуществени вреди, описани както следва (в уточнение на исковата молба на л.202-203 по делото):

2.1. По договор за банков кредит – главница, наказателни лихви, такси и разноски 200 000 лв. + 94 305 лв.;

2.2. Погасено обезщетение към ЕТ „Вива Арго Браво – Милен Димитров“ по договор от 21.08.2014 г., закрито на 15.05.2019 г. с протокол за прихващане на взаимни задължения, в който е посочено, че след направеното прихващане на взаимни задължения, всяко от които в размер на 400 000 лв., страните заявяват, че отношенията им са с окончателно уредени.

2.3. Погасена неустойка въз основа на фактура № 184/30.09.2014 г., издадена от „7 ON GENERAL TRADING LLC“, с рег. № 557099, адрес: Дубай, О., описание „неустойка по договор“, единична цена 350 000 EUR, с легова равностойност 684 540.50 лв.

2.4. Начислени лихви за забава на изискуеми плащания за публични задължения към НАП, осчетоводени в дружеството към 31.12.2019 г., в размер на 65 253.29 лв., както и лихви, такси, адвокатско възнаграждение по гр.дела и др. – 19 000 лв.+8 230 лв., 3 300 лв. + 3 600 лв.

Съдът следва да обсъди всяка една от твърдените вреди поотделно:

По т.2.1. и т.2.2., видно от представените и приети по делото доказателства, що се отнася до сключения на 21.08.2014 г. договор за банков кредит – овърдрафт № 098-309-001 между „Мегапак Индъстрийс“ и „Токуда Банк“ АД, в чл.5 от който е договорено обезпечение с ЕТ „Вива Арго Браво- Милен Тодоров“ чрез учредяване в полза на кредитора договорна ипотека върху поземлен имот № 000267, собственост на ЕТ „Вива Арго Браво- Милен Тодоров“. Видно от представения нотариален акт за учредяване на договорна ипотека (л.27), такава е учредена в полза на „Токуда Банк“ АД от лицето М. Й. Д., в качеството му на едноличен търговец с фирма с ЕТ „Вива Арго Браво-Милен Димитров“, собственик на ипотекирания имот № 000267. Дори и да се приеме като техническа грешка несъответствието в имената на ЕТ, то ищецът не е ангажирал доказателства, че кредиторът по сключения на 21.08.2014 г. договор за банков кредит – овърдрафт № 098-309-001, а именно „Токуда Банк“ АД е пристъпил към обявяването на кредита за предсрочно, изцяло и незабавно изискуем. В представената по делото покана за доброволно изпълнение е посочен срок, след който, в случай на неизпълнение на задължението от страна на длъжника, кредитът ще бъде обявен за предсрочно, изцяло и незабавно изискуем. В този смисъл, ищецът не е провел пълно и главно доказване на твърдението си, че „Токуда Банк“ АД е обявила кредита за предсрочно, изцяло и незабавно изискуем, от което за него да са настъпили твърдените неблагоприятни последици. По делото няма други доказателства, освен поканата за доброволно изпълнение, от които да следва застъпената в исковата молба фактическа обстановка.

По отношение на твърдяното прихващане на взаимно дължими суми в размер

на 400 000 лв. от „Мегапак Индъстрийс“ и ЕТ „Вива Арго Браво- Милен Димитров“, настоящият съдебен състав счита, че същото не може да се приеме като доказано на основание на оскъдните доказателства за реализирането му, а именно – протокол за прихващане на взаимни задължения и установеното от вещото лице в сметка 981 „чужди активи“ счетоводно записване на сума в размер на 400 000 лв., без посочени други данни за неговото основание. Липсват и доказателства, че „Токуда Банк“ АД е обезпечила вземането си с ипотекирания имот – собственост на ЕТ „Вива Арго Браво- Милен Димитров“. Ето защо, съдът приема за недоказани твърдените от ищеца имуществени вреди в размер на 400 000 лв.

По т.2.3. платена неустойка въз основа на фактура № 184/30.09.2014 г., издадена от „7 ON GENERAL TRADING LLC“, с рег. № 557099, адрес: Дубай, О., съдът намира, следното: незаконосъобразният акт, а именно НП № 753/2014 г. е издадено на 16.12.2014 г., следователно евентуално настъпилите от него вреди за ищеца следва да са настъпили след тази дата. Видно от представената по делото и обсъдена в ССЧЕ фактура № 184/2014 г., издадена от „7 ON GENERAL TRADING LLC“, с рег. № 557099, адрес: Дубай, О., същата е издадена с дата 30.09.2014 г., т.е. три месеца преди издаването на незаконосъобразния акт. Следователно, платената от ищеца неустойка на „7 ON GENERAL TRADING LLC“, отразена във фактура № 184/30.09.2014 г. няма как да е вследствие на наложената на дружеството имуществена санкция с НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г., за да се разглежда като вреда в настоящото производство.

По т.2.4., начислените лихви за забава на изискуеми плащания за публични задължения, осчетоводени в дружеството към 31.12.2019 г., изчислени за периодите 01.01.2014 г. – 31.12.2014 г. и 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. са, както следва: за 2014 г. са начислени лихви в общ размер на 1916.12 лв., от които 1737.65 лв. към НАП и 178.47 лв. към митница С., а за 2019 г. начислените лихви са в общ размер на 65 253.29 лв., дължими към НАП. Ищецът излага като причина за невъзможността да покрие публичните си задължения с наложения заповор върху всички негови банкови сметки Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ -5800-1/ № 32-19128 от 02.02.2015 г., издадено въз основа на преписки с №752/2014 г. и № 753/2014 г. по описа на митница Столична, приемайки начислените върху горните вземания като претърпени вреди. На първо място, както се спомена вече, това постановление не е обжалвано, нито първото от 18.07.2014г. Няма данни въпреки затрудненията си, ищецът да се е възползвал от правото си по чл.197, ал.2 и ал.3 ДОПК. На второ място, съгласно чл.229, ал.1 от ДОПК е предвидена възможност длъжникът да иска разрешение за неотложни плащания във връзка с дейността му, от която няма данни да се е възползвал. От горното, би могло да се приеме, че ищецът е бездействал по отношение на защитата срещу наложените му ПНОМ и по този начин е допринесъл за невъзможността да заплаща публичните си задължения, поради което неблагоприятните последици, а именно – начислената лихва за забавени изискуеми плащания на публични задължения, няма как да се възприемат от съда за настъпила вреда вследствие на единствено установения в случая незаконосъобразен акт НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г., което

освен това, само по себе си, като акт не подлежи на принудително изпълнение до влизането му в сила.

3) По отношение на третия елемент - пряка причинна връзка между първия и втория елемент - между незаконосъобразния акт и вредите:

Недоказани останаха твърденията на ищеца за наличие на пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразна административна дейност на митница Столична (а това безспорно се установи да е само отмененото НП) и твърдените неблагоприятни последици за него, под формата на описаните и обсъдени по горе в т.2 имуществени вреди. В конкретния случай, дори да бяха безспорно доказани настъпилите за ищеца имуществени вреди, то такива не се установява да са настъпили в резултат директно от издаденото НП № 753/2014 г. от 16.12.2014 г. Плащането по т.2.1 и т.2.2. произтича от уговореното в чл.5 обезпечение на сключения на 21.08.2014 г. договор за банков кредит – овърдрафт № 098-309-001 между „Мегапак Индъстрийс“ и „Токуда Банк“ АД. Митница Столична е нарушила задължението си за издаване на законосъобразен акт, но с този акт – конкретното НП не е създадено задължение за ищеца за плащане на обезпечение по сключения от него договор за банков кредит. НП има за предмет налагането на имуществена санкция, а уговореното обезпечение в договора за кредит е изцяло резултат от изразената воля ищеца при сключването му.

По претенцията, отразена в т.2.3, платената от ищеца неустойка на „7 ON GENERAL TRADING LLC“, отразена във фактура № 184/30.09.2014 г. няма как да е вследствие на наложената на дружеството имуществена санкция с НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г. (три месеца по-късно), поради, което не е налице нито пряка, нито дори косвена причинно-следствена връзка.

Запорът с ПНОМ от 18.07.2014г. пък не е признат за незаконосъобразен, поради необжалване на НП и за него причинно-следствена връзка изобщо не следва да се обсъжда. Същото се отнася и за Постановление за налагане на обезпечителни мерки № РПНОМ -5800-1/ № 32-19128 от 02.02.2015 г., което не е обжалвано по реда на чл.197, ал.2 и ал.3 ДОПК, поради което е влязло в сила. Макар и да почива на впоследствие отменено НП, то самото не е отменено като неаконосъобразен акт, поради което няма пряко причинно-следствената връзка с твърдяните вреди. Както се посочи по-горе с бездействието си за защита срещу това постановление, ищецът сам е допринесъл за невъзможността да заплаща публичните си задължения, поради което неблагоприятните последици – начислената лихва за забавени изискуеми плащания на публични задължения, няма как да се възприемат от съда за настъпила вреда вследствие на обявеното за незаконосъобразно НП № 753/2014 г. е издадено на 16.12.2014 г., т.е. липсва пряка причинно-следствена връзка.

В обобщение: В случая, дори и да са налице имуществени вреди, нещо което според съда не се доказва, не се доказва причинно-следствената връзка между отменен акт и претендираните вреди. Връзката между незаконосъобразното НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г., и евентуално платените от ищеца неустойки не е пряка – за плащанията във връзка с договора за кредит, тя е възникнала по силата на сключения от ищеца договор с „Токуда Банк“ АД,

а по т.2.3 - от неизпълнение на договорни отношения с „7 ON GENERAL TRADING LLC. По отношение на вредите по т.2.4, то те биха могли да са вследствие от наложените с ПНОМ запрори, но не и от обявеното за незаконосъобразно НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г. След като вредите за ищеца произтичат от поредица от различни фактически и правни основания, а не директно от незаконосъобразна административна дейност на органите на Агенция „Митници“, ответникът не дължи обезвреда на тази вреди.

Не се сочи как, макар и първото постановление за налагане на обезпечителни мерки от 18. 07. 2014 г., да е преди получаването на банковия кредит от 21.08.2014 г., предхождащият кредитирането заповор да е допринесъл за невъзможността да бъде погасен последвалия го кредит. По същия начин не се сочи, каква е връзката с постановленията или НП с платените неустойки, като едната е по фактура от 30. 09. 2014 г. Няма конкретизация от какво произтичат вредите по сочените граждански дела, лихви, държавни такси и разноси.

Ищецът твърди драстично намаляване на първоначалния обем на търговската му дейност през 2015г. в сравнение с тази през 2014г., което смята, че е в резултат от незаконните действия и бездействия на ответника и пълното спиране на тази търговска дейност през 2016г. В случая това твърдение нито изцяло, нито частично се доказва по делото и не може да се приеме, че заповор в размер на 58 422 лв. върху банкови сметки на дружеството е довело до всички тези твърдяни последици, оценени от ищеца като вреди в размер на 1 149 793,79 лв.

Предвид изложеното, съдът намира искът за неоснователен и недоказан, поради което същият следва да бъде отхвърлен изцяло.

По отношение на претенцията за лихви, предвид фактът че задължението за лихви е акцесорно и след като по изложените по-горе съображения съдът счита за недоказана главната претенция, неоснователно е искането за присъждане и на лихвите.

При този изход на спора и на основание чл. 10, ал. 4 от ЗОДОВ, ищецът следва да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено. Същото следва да се определи на основание чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 6-ти състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу Агенция „Митници“, с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер на 1 149 793,79 лева, ведно с мораторната лихва от датата на влизане в сила на решение, постановено по дело на СРС - 23.06.2017г., до окончателното изплащане на главницата, ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска в деловодството на АССГ до окончателното изплащане на главниците, вследствие на незаконосъобразни действия и бездействия на ответника, конкретно отменено

като незаконосъобразно НП № 753/2014 г., издадено на 16.12.2014 г. от началник на митница С..

ОСЪЖДА „Мегапак Индъстрийс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция „Митници“, направените по делото разноси в размер на 100 лв. (сто лева).

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: